

Zákon č. 156/1998 Sb.

**úplné znění zákona č. 156/1998 Sb.,
o hnojivech, pomocných půdních látkách,
pomocných rostlinných přípravcích a substrátech
a o agrochemickém zkoušení
zemědělských půd (zákon o hnojivech),**

jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 308/2000 Sb.,
zákonem č. 147/2002 Sb. a zákonem č. 317/2004 Sb.

ve znění pozdějších změn provedených
zákonem č. 553/2005 Sb., zákonem č. 444/2005 Sb.,
zákonem č. 9/2009 Sb., zákonem č. 490/2009 Sb.,
zákonem č. 227/2009 Sb., zákonem č. 281/2009 Sb., zákonem č. 279/2013 Sb.
zákonem č. 263/2014 Sb., zákonem č. 61/2017 Sb., zákonem č. 183/2017 Sb. a **zákonem č.
295/2017 Sb.**

ZÁKON o hnojivech

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie²⁾ a upravuje

- a) podmínky uvádění do oběhu, skladování a používání hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů,
- b) podmínky agrochemického zkoušení zemědělských půd,
- c) podmínky zjišťování půdních vlastností lesních pozemků a některé podmínky používání upravených kalů^{1a)},
- d) podmínky uvádění do oběhu, skladování a používání sedimentů,
- e) působnost orgánů odborného dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem, včetně pravomoci ukládat správní tresty.

(2) Tento zákon se nevztahuje na

- a) hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, které jsou určeny výhradně pro vývoz a jsou takto zřetelně označeny,
- b) hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty poskytované v množství nezbytném pro účely výzkumu, vývoje a pokusnictví.

(3) Ustanovení tohoto zákona se použijí na upravené kaly a na sedimenty jen tehdy, je-li to v nich výslovně uvedeno a v rozsahu jimi stanoveném.

(4) Na hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, které jsou určeny k použití jako suroviny k dalšímu zpracování, se použijí ustanovení § 7, 8, 12, 13 a § 14 až 14b.

(5) Na hnojiva ES se použijí ustanovení přímo použitelného předpisu Evropské unie o hnojivech²⁾ a dále ustanovení tohoto zákona o skladování (§ 8), používání (§ 9), odborném dozoru (§ 12), zvláštních opatřeních (§ 13) a přestupcích (§ 14 až 14b).

(6) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „ústav“) vykonává činnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se provádí přímo použitelný předpis Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu^{2a)}.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) hnojivem látka způsobilá poskytnout účinné množství živin pro výživu kulturních rostlin a lesních dřevin, pro udržení nebo zlepšení půdní úrodnosti a pro příznivé ovlivnění výnosu či kvality produkce,

b) minerálním hnojivem hnojivo, v němž jsou deklarované živiny obsaženy ve formě minerálních látek získaných extrakcí nebo jiným fyzikálním nebo chemickým postupem; za minerální hnojivo se považuje také dusíkaté vápno, močovina a její kondenzační a asociační produkty a hnojivo obsahující stopové živiny ve formě chelátů nebo komplexů,

c) organickým hnojivem hnojivo, v němž jsou deklarované živiny obsaženy v organické formě,

d) organominerálním hnojivem hnojivo, v němž jsou deklarované živiny obsaženy v minerální a organické formě,

e) kapalným hnojivem hnojivo v suspenzi nebo v roztoku,

f) tekutým hnojivem statkové hnojivo s obsahem sušiny nejvýše 13 %,

g) sedimentem usazeniny na dně rybníků, vodních nádrží a vodních toků vznikající převážně usazováním erodovaných půdních částic,

h) statkovým hnojivem hnojivo, vznikající jako vedlejší produkt při chovu hospodářských zvířat nebo produkt při pěstování kulturních rostlin, není-li dále upravováno; za úpravu se nepovažují přirozené procesy přeměn při skladování, mechanická separace kejdy a přidávání látek snižujících ztráty živin nebo zlepšujících účinnost živin,

i) pomocnou půdní látkou látka bez účinného množství živin, která půdu biologicky, chemicky nebo fyzikálně ovlivňuje, zlepšuje její stav nebo zvyšuje účinnost hnojiv, s výjimkou přípravků na ochranu rostlin²¹⁾,

j) pomocným rostlinným přípravkem látka bez účinného množství živin, která jinak příznivě ovlivňuje vývoj kulturních rostlin nebo kvalitu rostlinných produktů, s výjimkou přípravků na ochranu rostlin²¹⁾,

k) substrátem látka sloužící k zakořeňování a pěstování rostlin; substrátem je zejména rašelina, zemina nebo jejich směsi,

l) uváděním do oběhu nabízení hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů k prodeji nebo jinému způsobu převodu, jejich prodej nebo jiný způsob převodu a skladování za účelem prodeje nebo jiného způsobu převodu,

m) půdní úrodností schopnost půdy umožňovat rostlinám růst, vývoj a dosažení žádoucího výnosu, kvality a nezávadnosti produkce,

n) rizikovým prvkem nebo rizikovou látkou prvek nebo látka, jež mohou nepříznivě ovlivnit vlastnosti půdy nebo kvalitu produkce nebo potravní řetězec,

o) typem hnojiva hnojivo se stanoveným obsahem živin a se shodnou formou a rozpustností živin,

p) dodavatelem podnikatel, který spotřebiteli prodává hnojivo, pomocnou půdní látku, pomocný rostlinný přípravek nebo substrát, jakož i každý další podnikatel, který přímo nebo prostřednictvím jiných podnikatelů dodal prodávajícímu hnojivo, pomocnou půdní látku, pomocný rostlinný přípravek nebo substrát.

§ 3

Uvádění hnojiv do oběhu

(1) Do oběhu se smějí uvádět pouze hnojiva, která

- a) jsou registrována podle tohoto zákona nebo jim byl udělen souhlas podle § 3a odst. 3 nebo byla ohlášena podle § 3b; to neplatí, pokud jde o statkové hnojivo a hnojiva ES,
- b) neohrožují úrodnost půdy ani zdraví lidí nebo zvířat,
- c) nepoškozují životní prostředí [odstavec 2 písm. c)],
- d) splňují požadavky na jejich označování, balení a skladování, stanovené tímto zákonem,
- e) nejsou znehodnocena.

(2) Do oběhu je nepřipustné uvést hnojivo

- a) neoznačené,
- b) označené nepravdivými nebo klamavými údaji,³⁾
- c) u něhož obsah rizikových prvků, rizikových látek nebo mikrobiologických parametrů je vyšší, než stanoví vyhláška, nebo
- d) v rozporu s podmínkami registrace podle § 5 odst. 1 písm. d).

Na statkové hnojivo se ustanovení písmene a) nevztahuje, pokud je dodáváno výrobcem přímo spotřebiteli a tento na označení netrvá.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí pro pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty (dále jen "pomocné látky") obdobně.

(4) Od hodnot chemických a fyzikálních vlastností hnojiva nebo pomocné látky uvedených v označení jsou přípustné odchylky v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Pro hodnoty údajů uvedené jako maximální, minimální nebo jako rozmezí hodnot nejsou odchylky povoleny. Rozsah odchylek je stanoven tak, aby zohlednil neovlivnitelné chyby vznikající při výrobě hnojiva, při odběru nebo chemickém rozboru kontrolního vzorku.

(5) Ministerstvo zemědělství (dále jen "ministerstvo") stanoví vyhláškou rizikové prvky, rizikové látky a mikrobiologické parametry, jejich limitní hodnoty pro jednotlivé skupiny hnojiv a pomocných látek, jakož i přípustné odchylky.

§ 3a

Ohlášení hnojiv a pomocných látek

(1) Výrobce^{3a)}, dovozce^{3a)} nebo dodavatel, který hodlá uvést do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které odpovídají typu uvedenému ve vyhlášce, je povinen před jeho prvním uvedením do oběhu v České republice zaslat ústavu ohlášení o uvedení hnojiva nebo pomocné látky do oběhu.

(2) Ohlášení podle odstavce 1 obsahuje kromě náležitostí podle správního řádu

- a) je-li ohlašovatelem dovozce nebo dodavatel, jméno, příjmení a pobyt výrobce, případně identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“), bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu, nebo název nebo obchodní firmu, sídlo, případně právní formu podnikání a identifikační číslo výrobce, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu,
- b) název hnojiva nebo pomocné látky, jeho druh a typ podle vyhlášky,
- c) potvrzení, že se nejedná o výbušninu podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, jde-li o hnojivo nebo pomocnou látku obsahující dusičnan amonný,

d) návrh etikety nebo příbalového letáku²²⁾, kterým budou hnojivo nebo pomocná látka v souladu s § 7 opatřeny.

(3) Hnojivo nebo pomocnou látku, které jsou předmětem ohlášení podle odstavce 1, může ohlašovatel uvést do oběhu na základě písemného souhlasu ústavu, jehož součástí je závazné znění etikety nebo příbalového letáku. Nebude-li ohlašovateli takový souhlas doručen do 30 dnů ode dne, kdy ohlášení došlo ústavu, ani mu v této lhůtě nebude doručeno oznámení o zahájení řízení o zákazu uvádění do oběhu podle odstavce 4, platí, že ústav souhlas udělil. Souhlas ústavu je platný po dobu pěti let. Tato doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl ohlašovateli takový souhlas doručen, nebo dnem následujícím po dni, kdy uplynulo 30 dnů ode dne, kdy ohlášení došlo ústavu.

(4) Ústav rozhodne o zákazu uvádět do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, pokud

a) neodpovídá typu hnojiva nebo pomocné látky uvedenému ve vyhlášce,

b) nesplňuje podmínky stanovené v § 3, nebo

c) ohlášení nesplňuje podmínky stanovené v § 3a odst. 2.

§ 3b

Ohlášení vzájemně uznaných hnojiv

(1) Výrobce^{3a)}, dovozce^{3a)} nebo dodavatel, který hodlá uvést do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které odpovídají předpisům, které jsou pro výrobu těchto hnojiv nebo pomocných látek nebo jejich uvedení na trh v některém ze států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarské konfederaci nebo Turecku závazné, nebo výrobním postupům a pravidlům správné výrobní praxe používaným v některém z těchto států, pro které existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je v případě potřeby možné provést dodatečná šetření²³⁾ (dále jen „vzájemně uznané hnojivo“), je povinen před jeho prvním uvedením do oběhu v České republice zaslat ústavu ohlášení o uvedení vzájemně uznaného hnojiva do oběhu.

(2) Ohlášení vzájemně uznaného hnojiva podle odstavce 1 obsahuje kromě náležitostí podle správního řádu

a) je-li ohlašovatelem dovozce nebo dodavatel, jméno a pobyt výrobce, případně identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu, nebo název nebo obchodní firmu, sídlo, případně právní formu podnikání a identifikační číslo výrobce, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu,

b) název vzájemně uznaného hnojiva,

c) doklad obsahující informaci o uvádění vzájemně uznaného hnojiva do oběhu v souladu s právními předpisy v některém ze států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarské konfederace nebo Turecka, a

d) návrh etikety nebo příbalového letáku, kterým bude vzájemně uznané hnojivo opatřeno v souladu s § 7 a zároveň etiketu nebo příbalový leták, se kterým je vzájemně uznané hnojivo platně uváděno do oběhu v některém ze států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarské konfederaci nebo Turecku.

(3) Ústav rozhodne o zákazu uvádět do oběhu vzájemně uznané hnojivo, pokud

a) nesplňuje podmínky stanovené v § 3, nebo

b) ohlášení nesplňuje podmínky stanovené v § 3b odst. 2.

§ 4

Registrace hnojiv

(1) O registraci hnojiva rozhoduje ústav na základě žádosti výrobce^{3a}), dovozce^{3a}) nebo dodavatele, který je oprávněn k podnikání podle zvláštního právního předpisu⁵) a má trvalý pobyt, jde-li o osobu fyzickou, nebo sídlo, jde-li o osobu právnickou, na území České republiky (dále jen „žadatel“). Oprávnění k podnikání podle zvláštních právních předpisů a trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky se nevyžaduje u osoby, která má pobyt nebo sídlo anebo místo podnikání v jiném členském státě Evropské unie, smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, pokud je oprávněna k podnikání v souladu s předpisy tohoto státu.

(2) Žádost o registraci hnojiva obsahuje kromě náležitostí podle správního řádu

- a) je-li žadatelem dovozce nebo dodavatel, jméno a sídlo výrobce, případně identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu, nebo název nebo obchodní firmu, sídlo, případně právní formu podnikání a identifikační číslo výrobce, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu,
- b) název hnojiva a jeho druh,
- c) návrh etikety nebo příbalového letáku, kterým bude hnojivo v souladu s § 7 opatřeno,
- d) popis výrobního postupu včetně výčtu surovin použitých k výrobě hnojiva a
- e) potvrzení, že se nejedná o výbušninu podle zvláštního právního předpisu⁴), jde-li o hnojivo obsahující dusičnan amonný.

(3) Podá-li žadatel žádost o registraci hnojiva, poskytne současně ústavu potřebné vzorky hnojiva nebo umožní jejich odběr, popřípadě poskytne další podklady a informace nezbytné pro prokázání splnění požadavků podle tohoto zákona. Žadatel současně uhradí poplatek podle zvláštního právního předpisu⁶).

(4) Ústav provede u hnojiva odborné posouzení splnění požadavků podle tohoto zákona (dále jen „posouzení“) nebo přezkoušení jeho vlastností biologickými zkouškami nebo testy (dále jen „přezkoušení“); o této skutečnosti ústav žadatele uvědomí. Posouzení provede ústav v případě, že vlastnosti a účinky hnojiva jsou již dostatečně známé nebo lze použít srovnání s již registrovaným hnojivem. Přezkoušení provede ústav v případě, že vlastnosti a účinky hnojiva jsou neznámé, zejména jedná-li se o hnojivo zcela nové, u kterého nelze použít srovnání s již registrovaným hnojivem.

(5) Ústav může uznat posouzení nebo výsledek přezkoušení, které provedlo jiné odborné pracoviště, včetně odborného pracoviště, které má sídlo mimo území České republiky, a od vlastního posouzení nebo přezkoušení upustit, pokud bylo posouzení nebo přezkoušení provedeno postupem odpovídajícím požadavkům stanoveným jiným právním předpisem⁷).

(6) Ústav rozhodne o žádosti nejpozději

- a) do 6 měsíců, pokud se provádí posouzení,
 - b) do 18 měsíců, pokud je nezbytné přezkoušení ve skleníku, v hale nebo v laboratoři,
 - c) do 36 měsíců, pokud je nezbytné přezkoušení na poli,
- ode dne doručení žádosti.

(7) Náklady za odborné úkony spojené s registračním řízením hradí žadatel ve výši stanovené zvláštním právním předpisem o náhradách nákladů za odborné a zkušební úkony⁸).

(8) Ustanovení odstavců 1 až 7 se použijí pro pomocné látky obdobně.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou typy hnojiv a pomocných látek, závazné postupy pro odběr vzorků hnojiv, pomocných látek a pro provádění chemických rozborů, biologických zkoušek a testů.

§ 5

Rozhodnutí o registraci

(1) Rozhodnutí o registraci hnojiva obsahuje

- a) název hnojiva,

- b) číslo rozhodnutí,
- c) údaje o výrobci podle § 4 odst. 2 písm. a),
- d) podmínky registrace stanovené na základě výsledků posouzení nebo přezkoušení hnojiva podle § 4 odst. 4 a 5,
- e) závazné znění etikety nebo příbalového letáku a
- f) dobu platnosti rozhodnutí.

(2) Rozhodnutí o registraci hnojiva platí 5 let ode dne nabytí právní moci, není-li v rozhodnutí stanovena doba kratší.

(3) Osoba, jíž bylo vydáno rozhodnutí o registraci hnojiva, může podat žádost o prodloužení platnosti rozhodnutí; žádost doručí ústavu nejpozději 6 měsíců přede dnem, kdy má platnost rozhodnutí skončit. Platnost rozhodnutí o registraci hnojiva lze prodloužit nejvýše o 5 let. Pro řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o registraci platí § 4 a ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

(4) V případě změny názvu hnojiva, etikety nebo příbalového letáku, identifikačních údajů a) výrobce nebo osoby, jíž bylo rozhodnutí o registraci hnojiva vydáno, tato osoba podá žádost o změnu rozhodnutí o registraci. Pro řízení o změně rozhodnutí o registraci platí § 4 a ustanovení odstavců 1 až 3 obdobně.

(5) Ústav zruší rozhodnutí o registraci hnojiva

a) na žádost výrobce a) dovozce a) nebo dodavatele,

b) pokud žadatel porušil některou z povinností stanovených v § 3 odst. 1 až 3; zároveň může stanovit, že hnojivo musí být staženo z oběhu,

c) pokud žadatel porušil podmínky registrace hnojiva, nebo

d) pokud hnojivo obsahuje přípravek na ochranu rostlin.

(6) Odvolání proti rozhodnutí o zrušení registrace hnojiva podle odstavce 5 nemá odkladný účinek.

(7) Jestliže uplynula doba platnosti rozhodnutí o registraci nebo došlo ke zrušení registrace na žádost podle odstavce 5 písm. a), může být dosud vyrobené nebo dovezené hnojivo dodavatelem uváděno do oběhu pouze po dobu jeho použitelnosti, nejdéle však po dobu jednoho roku. Tuto dobu může ústav na žádost výrobce a) dovozce a) nebo dodavatele prodloužit. To neplatí pro hnojivo obsahující přípravek na ochranu rostlin, které může být uváděno do oběhu po uplynutí doby platnosti rozhodnutí nebo zrušení registrace podle odstavce 5 písm. a) nebo d) nejdéle po dobu 6 měsíců.

(8) Ustanovení odstavců 1 až 7 platí pro pomocné látky obdobně.

§ 6

Registr hnojiv

(1) Registrovaná a ohlášená hnojiva a pomocné látky se zapisují do registru hnojiv (dále jen „registr“), který vede ústav.

(2) Do registru se zapisují údaje týkající se hnojiva podle § 3a odst. 2, § 3b odst. 2 nebo § 4 odst. 2 s výjimkou údajů o výrobním postupu a použitých surovinách podle § 4 odst. 2 písm. d).

(3) Registr je veřejně přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Ustanovení odstavce 2 platí pro pomocné látky obdobně.

§ 7

Označování a balení hnojiv a pomocných látek

(1) Osoba, která uvádí hnojivo do oběhu, je povinna v jeho označení na etiketě nebo příbalovém letáku uvést

- a) údaj o výrobc^{3a)} včetně zahraničního výrobce a o dodavateli, a to uvedením jména, popřípadě obchodního jména a místa podnikání, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodního jména a sídla, jde-li o právnickou osobu,
- b) název hnojiva a číslo rozhodnutí o jeho registraci, bylo-li přiděleno; odpovídá-li hnojivo typu uvedenému v prováděcím předpise, též typ hnojiva,
- c) obsah určujících součástí hnojiva, včetně obsahu rizikových prvků a rizikových látek, a další určující chemické nebo fyzikální parametry; u živin též jejich formu a rozpustnost,
- d) zrnitost a jemnost mletí hnojiva, stálost kapalin, mrazuvzdornost a specifické požadavky pro skladování a používání,
- e) varovná označení a informace pro manipulaci a pokyny k ochraně zdraví a bezpečnosti lidí a k ochraně životního prostředí a další údaje podle zvláštních předpisů,⁹⁾
- f) rozsah a způsob použití,
- g) hmotnost hnojiva, popřípadě objem a
- h) dobu použitelnosti, datum výroby a číslo výrobní šarže.

(2) Není dovoleno uvádět údaje označující hnojivo výrazy jako "ekologické" nebo "biologické", a to ani použitím zkratk "eko" nebo "bio".

(3) Označení hnojiva musí být v českém jazyce a musí být trvale a přímo čitelné bez porušení obalu a zároveň nesmí být označení hnojiva matoucí nebo naznačovat vlastnosti, které hnojivo nemá.

(4) U volně ložených hnojiv musí být stanovené označení uvedeno v dokladech k nim se vztahujících.

(5) Hnojiva mimo volně ložených se musí balit do obalů umožňujících jejich manipulaci a spolehlivé a bezpečné skladování. Obaly musí umožňovat další využití nebo zneškodnění.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí pro pomocné látky obdobně. Na statková hnojiva se ustanovení odstavce 1 nevztahuje. Pokud statková hnojiva nejsou dodávána přímo spotřebiteli¹⁰⁾ nebo ten na označení trvá, je nutné označit dodavatele, druh statkového hnojiva, případně druh zvířete, od kterého hnojivo pochází, rozsah a způsob použití a hmotnost nebo objem.

(7) Pro přepravu hnojiv a pomocných látek platí zvláštní předpisy.¹⁰⁾

(8) Ministerstvo stanoví podrobnosti o označování a balení hnojiv a pomocných látek vyhláškou.

§ 8

Skladování

(1) Zemědělský podnikatel¹¹⁾, výrobce^{3a)}, dovozce^{3a)} nebo dodavatel, který skladuje hnojiva, popřípadě pomocné látky, je povinen hnojiva nebo pomocné látky

- a) uskladnit odděleně,
- b) označit čitelným způsobem,
- c) zajistit, aby nedošlo k jejich smísení s jinými látkami,
- d) evidovat, zejména vést dokladovou evidenci o příjmu, výdeji a skladovaném množství hnojiv nebo pomocných látek.

(2) Osoby podle odstavce 1 jsou povinny činit opatření k zabránění úniku tekutých hnojiv. Ustanovení odstavce 1 písm. a) až c) se nevztahuje na statková hnojiva.

(3) Zemědělstí podnikatelé¹¹⁾ hospodařící na zemědělské půdě jsou při skladování hnojiv ve zranitelných oblastech¹²⁾ povinni dodržovat ustanovení zvláštního právního předpisu.^{12a)}

(4) Hnojiva musí být skladována tak, aby nemohlo dojít ke znečištění vod. Do hnojiv nesmějí být vnášeny rizikové prvky nebo rizikové látky, které by mohly narušit vývoj kulturních rostlin nebo ohrozit potravní řetězec.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob skladování hnojiv a pomocných látek, kapacitu skladovacích prostor.

§ 9

Používání hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů

(1) Zemědělství podnikatelé¹¹⁾ jsou povinni používat hnojiva, pomocné látky, upravené kaly a sedimenty způsobem stanoveným tímto zákonem, zákonem o odpadech a zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu^{12b)}. Hnojivy, pomocnými látkami a upravenými kaly nesmějí být při jejich používání vnášeny do půdy rizikové prvky nebo rizikové látky v množství, které pro hnojiva a pomocné látky stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem a pro upravené kaly stanoví zvláštní právní předpis^{12c)}. Hnojiva, pomocné látky a upravené kaly musí být používány tak, aby nemohlo dojít ke znečištění vod. Sedimenty nesmějí být používány, pokud obsah rizikových prvků a rizikových látek v sedimentu a v půdě, na kterou mají být použity, a další vlastnosti sedimentu překročí limity stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Hnojiva a pomocné látky nesmějí být používány na zemědělské půdě a lesních pozemcích, pokud

a) jejich vlastnosti neumožňují rovnoměrné pokrytí pozemku,

b) způsob jejich použití nevede k rovnoměrnému pokrytí pozemku; to neplatí v případě diferencovaného hnojení na základě údajů o vlastnostech půdy nebo stavu porostu a v případě hnojení ve zranitelných oblastech¹²⁾,

c) jejich použití může vést k poškození fyzikálních, chemických nebo biologických vlastností zemědělské půdy, lesního pozemku nebo pozemků sousedících s tímto pozemkem, popřípadě i jeho širšího okolí,

d) půda, na kterou mají být použity, je

1. zaplavená,

2. přesycená vodou,

3. pokrytá vrstvou sněhu vyšší než 5 cm, nebo

4. promrzlá tak, že povrch půdy do hloubky 5 cm přes den nerozmrzá;

toto ustanovení se nevztahuje na hnojení vedlejšími či hlavními produkty vzniklými při pěstování rostlin a na ponechání výkalů a moči hospodářských zvířat na zemědělské půdě.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí pro používání upravených kalů a sedimentů na zemědělské půdě obdobně. Zemědělský podnikatel¹¹⁾ nesmí používat upravené kaly, pokud mu nebyl předán program použití kalů^{1a)}. Tento program musí být uchováván pro potřeby odborného dozoru po dobu 7 let od použití upravených kalů.

(4) Zemědělství podnikatelé, kteří letecky aplikují kapalná hnojiva nebo pomocné látky na zemědělské půdě, jsou povinni zaslat ústavu nejpozději 14 dnů před aplikací hlášení podle prováděcího právního předpisu.

(5) Organická hnojiva vzniklá anaerobní fermentací při výrobě bioplynu smějí být používána na zemědělské půdě a lesních pozemcích pouze pokud jsou registrována podle tohoto zákona; to neplatí, jsou-li vyrobena výhradně ze statkových hnojiv nebo krmiv.

(6) Zemědělství podnikatelé¹¹⁾ hospodařící na zemědělské půdě ve zranitelných oblastech¹²⁾ jsou povinni používat hnojiva a pomocné látky v souladu se zvláštním právním předpisem^{12a)}.

(7) Zemědělství podnikatelé¹¹⁾ jsou povinni řádně vést evidenci o hnojivech a pomocných látkách použitých na zemědělské půdě a lesních pozemcích; tato povinnost se nevztahuje na evidenci vedlejších produktů při pěstování kulturních rostlin, s výjimkou slámy. Zemědělství podnikatelé¹¹⁾ jsou povinni řádně vést evidenci též o upravených kálech a sedimentech použitých na zemědělské půdě. Zemědělství podnikatelé, kteří používají upravené kaly na zemědělské půdě, jsou povinni zaslat ústavu nejpozději 14 dnů před jejich použitím hlášení podle prováděcího právního předpisu.

(8) Evidence podle odstavce 7 se vede o množství, druhu a době použití hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů podle jednotlivých pozemků, plodin a let a uchovává se nejméně 7 let. Na požádání ústavu jsou zemědělští podnikatelé¹¹⁾ povinni evidenci předložit a umožnit ověření v ní uvedených údajů.

(9) Záznam o použití hnojiva, pomocné látky, upraveného kalu nebo sedimentu musí být v evidenci proveden do 1 měsíce od ukončení jeho použití.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) způsob používání hnojiv a pomocných látek na zemědělské půdě a lesních pozemcích,
- b) způsob vedení evidence o použití hnojiv, pomocných látek a upravených kalů,
- c) způsob hlášení o používání upravených kalů a hlášení letecké aplikace hnojiv a pomocných látek.

(11) Ministerstvo a Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou podmínky a způsob používání sedimentů na zemědělské půdě, způsob vedení evidence o použití sedimentů, limitní hodnoty rizikových prvků a rizikových látek v sedimentu a v půdě, na kterou má být použit, požadavky na další fyzikálně-chemické a biologické vlastnosti sedimentu a postupy rozboru sedimentů a půdy, včetně metod odběru vzorků.

§ 10

Agrochemické zkoušení zemědělských půd

(1) Za účelem zajištění bezpečnosti vstupů a podmínek produkce potravin a krmiv podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o úředních kontrolách^{12d)} ústav provádí

a) agrochemické zkoušení zemědělských půd, kterým se rozumí pravidelné zjišťování vybraných parametrů půdní úrodnosti v důsledku používání hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů,

b) monitoring zemědělských půd, kterým se rozumí pravidelné zjišťování vybraných chemických, fyzikálních, případně mikrobiálních parametrů půdy, zejména obsahu rizikových prvků a rizikových látek na stálých, definovaných a reprezentativních plochách stabilním souborem měřících postupů a monitoring vstupů do zemědělských půd.

(2) V rámci činností uvedených v odstavci 1 ústav zajistí

a) provedení agrochemického zkoušení zemědělských půd v šestiletých intervalech,

b) odběr vzorků půd a vstupů do půd, jejich chemické, případně mikrobiologické nebo fyzikální rozboru a vyhodnocení výsledků těchto rozborů,

c) provedení odběru vzorků a jejich rozborů na obsah rizikových prvků a rizikových látek, mikrobiologických nebo fyzikálních rozborů a vyhodnocení těchto rozborů v případech, kdy z monitoringu zemědělských půd, z agrochemického zkoušení zemědělských půd nebo na základě jiných informací vyplýne hrozící nebezpečí poškození půdní úrodnosti nebo nebezpečí vstupu rizikových prvků a rizikových látek do potravního řetězce a

d) provádění dlouhodobých přesných polních pokusů včetně lyzimetrických pozorování.

(3) Ústav provádí odběry vzorků půd a jejich chemické, mikrobiologické a fyzikální rozboru pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd. Ústav může k provádění odběru vzorků půd a jejich chemických, případně fyzikálních nebo mikrobiologických rozborů udělit pověření osobám, které o to požádají. Žádost o udělení pověření obsahuje

a) jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo výkonu činnosti, pobyt a identifikační číslo, jde-li o osobu fyzickou, nebo název, popřípadě obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o osobu právnickou,

b) údaje o technickém vybavení,

c) údaje o vzdělání odborných pracovníků,

d) rozsah činností, pro které má být pověření uděleno.

(4) Ústav vydá pověření podle odstavce 3, jestliže

a) technické vybavení odpovídá předpokládanému druhu a rozsahu činnosti, o níž se žádá,

b) laboratorní zkoušky budou provádět osoby nejméně s úplným středním odborným vzděláním zemědělského, chemického nebo biologického zaměření,

c) výsledky ověřovacích laboratorních zkoušek zajišťovaných ústavem byly shledány v rozmezí tolerancí stanovených technickými normami.

(5) Ústav může pověření odejmout, jestliže se změnila podmínky, za nichž bylo uděleno, a dále poruší-li oprávněná osoba ustanovení tohoto zákona nebo prováděcího předpisu nebo podmínky, za nichž pověření bylo uděleno. Za účelem průběžného přezkoumávání těchto skutečností je osoba oprávněná k provádění chemických rozborů vzorků půd povinna účastnit se mezilaboratorních porovnávacích zkoušek organizovaných ústavem.13a)

(6) Vlastník zemědělské půdy i zemědělský podnikatel11) je povinen strpět úkony související s prováděním agrochemického zkoušení zemědělských půd a monitoringu zemědělských půd.

(7) Plánování a vyhodnocení agrochemického zkoušení zemědělských půd a monitoringu zemědělských půd provádí ústav prostřednictvím evidence půdy podle uživatelských vztahů a výsledky předává ministerstvu a Ministerstvu životního prostředí. Výsledky agrochemického zkoušení zemědělských půd jsou zemědělským podnikatelům zpřístupněny prostřednictvím evidence půdy podle uživatelských vztahů. Na žádost vlastníka zemědělské půdy nebo zemědělského podnikatele hospodařícího na zemědělské půdě předává ústav výsledky týkající se jím vlastněné nebo obhospodařované půdy též tomuto vlastníku zemědělské půdy nebo zemědělskému podnikateli v tištěné podobě; takovéto předání výsledků podléhá správnímu poplatku podle zvláštního předpisu6).

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou postupy pro odběr vzorků, pro provádění chemických, mikrobiologických a fyzikálních rozborů zemědělských půd a pro vyhodnocení výsledků těchto rozborů a dále stanoví vyhláškou rizikové prvky, rizikové látky a mikrobiologické a fyzikální parametry, sledované ústavem v rámci monitoringu a při agrochemickém zkoušení zemědělských půd, rozsah a způsob jejich sledování.

§ 11

Zjišťování půdních vlastností lesních pozemků a vlastností vegetačních orgánů lesních dřevin

(1) Ústav provádí zjišťování půdních vlastností lesních pozemků14) a vlastností vegetačních orgánů lesních dřevin (dále jen „zjišťování vlastností“) prováděné za účelem přípravy návrhů na ozdravná opatření a úpravu vodního režimu v lesích. Zjišťování vlastností zahrnuje odběr vzorků, jejich chemické, fyzikální a mikrobiologické rozborů a vyhodnocování výsledků těchto rozborů.

(2) Územní rozsah zjišťování půdních vlastností lesních pozemků včetně hustoty odběrových ploch stanoví ministerstvo v oblastech

a) kde byly na lesních porostech zjištěny příznaky poruch růstu, vývoje nebo zdravotního stavu lesů,

b) zatížených znečištěným ovzduším,

c) s porosty určenými pro záchranu a reprodukci genových zdrojů.

(3) Vlastník lesních pozemků, jejich nájemce nebo podnájemce je povinen strpět odběr vzorků za účelem zjišťování vlastností.

(4) Vyhodnocení výsledků rozborů předává ústav ministerstvu; údaje o obsahu rizikových prvků a rizikových látek předává též Ministerstvu životního prostředí. Na žádost vlastníka lesních pozemků, jejich nájemce nebo podnájemce ústav předá výsledky rozborů týkající se půdních vlastností lesních pozemků a vegetačních orgánů lesních dřevin v jeho vlastnictví, nájmu nebo podnájmu; předání výsledků podléhá správnímu poplatku za vydání stejnopisu, opisu, kopie, fotokopie nebo výpisu podle zvláštního právního předpisu6).

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou postupy pro odběr vzorků a pro provádění chemických, fyzikálních a mikrobiologických rozborů ke zjišťování vlastností.

§ 12

Odborný dozor

(1) Ústav dozírá zda

- a) výrobci3a), dovozci3a) a dodavatelé, kteří hnojiva skladují nebo uvádějí do oběhu,
- b) zemědělstí podnikatelé11), kteří hnojiva vyrábějí, skladují nebo používají,
- c) zemědělstí podnikatelé11), kteří používají upravené kaly nebo sedimenty,

dodržují podmínky stanovené tímto zákonem a prováděcími právními předpisy a v případě sedimentů rovněž, zda jednájí se souhlasem orgánu ochrany zemědělského půdního fondu podle § 3 odst. 6 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí pro pomocné látky obdobně.

(3) Ústav rovněž dozírá, zda zemědělstí podnikatelé11) hospodařící na zemědělské půdě ve zranitelných oblastech12) dodržují podmínky stanovené zvláštním právním předpisem12a).

(4) Ústav rovněž dozírá, zda osoby uvedené v odstavci 1 dodržují povinnosti stanovené přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti hnojiv16b).

§ 13

Zvláštní opatření

(1) Ústav může uložit výrobcům3a), dovozčům3a), dodavatelům nebo zemědělským podnikatelům11), kteří produkují, uvádějí do oběhu, skladují nebo používají hnojiva, nebo zemědělským podnikatelům11), kteří používají upravené kaly nebo sedimenty, zvláštní opatření, a to

a) zakázat použití hnojiva, upraveného kalu nebo sedimentu, pokud nevyhovuje podmínkám stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy16c) nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti hnojiv16b),

b) zakázat uvádění hnojiva do oběhu a nařídít jeho stažení z oběhu nebo zničení, včetně stanovení lhůty, pokud nevyhovuje podmínkám stanoveným tímto zákonem nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti hnojiv16b),

c) nařídít odstranění závad zjištěných při skladování hnojiva, včetně lhůty a podmínek jejich odstranění.

(2) Ústav současně stanoví lhůtu k odstranění závad nebo dobu trvání zvláštních opatření.

(3) Zvláštní opatření lze uložit i vedle pokut ukládaných podle § 14.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o zvláštním opatření podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí pro pomocné látky obdobně.

§ 13a

Oznamovací povinnost

(1) V případě, že Ústav přijme nebo hodlá přijmout opatření podle § 13 odst. 1 písm. b), týkající se hnojiva představujícího vážné riziko16d), informuje o tom Ministerstvo průmyslu a obchodu, které postupuje v souladu s nařízením Evropské unie upravujícím akreditaci a dozor nad trhem16e). To platí i v případě opatření, které přijme kontrolovaná osoba z vlastní iniciativy a Ústav obdrží informaci o tomto opatření.

(2) K zajištění fungování systému výměny informací podle odstavce 1 se obdobně použije zvláštní právní předpis upravující postup, obsah a formu informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků16f).

Přestupky

§ 14

Přestupky fyzických osob

(1) Vlastník zemědělské půdy se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 6 nestrpí odběr půdních vzorků pro agrochemické zkoušení zemědělských půd.

(2) Vlastník lesních pozemků, jejich nájemce nebo podnájemce se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 11 odst. 3 nestrpí odběr vzorků za účelem zjišťování vlastností.

(3) Za přestupek podle odstavců 1 a 2 lze uložit pokutu do 50000 Kč.

§ 14a

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Zemědělský podnikatel¹⁾ se dopustí přestupku tím, že

a) používá hnojiva, pomocné látky, upravené kaly, popřípadě sedimenty v rozporu s § 9 odst. 1 až 6,

b) v rozporu s § 9 odst. 7 a 8 nevede a po dobu 7 let neuchovává evidenci o množství, druhu a době použití hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů podle jednotlivých pozemků, plodin a let nebo neohlásí používání upravených kalů,

c) jako vlastník zemědělské půdy v rozporu s § 10 odst. 6 nestrpí odběry půdních vzorků pro agrochemické zkoušení zemědělských půd,

d) jako vlastník lesních pozemků, jejich nájemce nebo podnájemce v rozporu s § 11 odst. 3 nestrpí odběr vzorků za účelem zjišťování vlastností, nebo

e) jako vlastník lesních pozemků nesplní zvláštní opatření uložené k odstranění zjištěných nedostatků podle § 13.

(2) Zemědělský podnikatel¹⁾, výrobce^{3a)}, dovozce^{3a)} nebo dodavatel se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) uvede do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které nebyly registrovány nebo jim nebyl udělen souhlas,

b) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. b) uvede do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které ohrožují úrodnost půdy nebo zdraví lidí nebo zvířat,

c) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. c) uvede do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které poškozují životní prostředí,

d) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. e) uvede do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které jsou znehodnoceny,

e) v rozporu s § 3 odst. 2 písm. c) uvede do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, u nichž obsah rizikových prvků, rizikových látek nebo mikrobiologických parametrů je vyšší než stanoví vyhláška,

f) v rozporu s § 3 odst. 2 písm. d) uvede do oběhu hnojivo nebo pomocnou látku, které neodpovídají podmínkám registrace,

g) označuje nebo balí hnojiva nebo pomocné látky v rozporu s § 7,

h) skladuje hnojiva nebo pomocné látky v rozporu s § 8 nebo prováděcím právním předpisem vydaným k jeho provedení,

i) nesplní zvláštní opatření uložené k odstranění zjištěných nedostatků podle § 13, nebo

j) v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti hnojiv^{16b)} nesplní některou z povinností při

1. uvádění hnojiva na trh,

2. identifikaci, označování, balení nebo zajištění sledovatelnosti hnojiva,

3. dodržování požadavků na složení hnojiva, nebo

4. používání organických hnojiv.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d),
- b) 100000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. h) nebo j) bodu 4,
- c) 500000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) nebo odstavce 2 písm. d), f), g), i) nebo j) bodu 2 nebo 3,
- d) 5000000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), b), c), e) nebo j) bodu 1.

§ 14b

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává ústav.

(2) Pokuty vybírá ústav.

§ 15, § 14c zrušeno

§ 16 zrušeno

§ 17

Přechodná ustanovení

(1) Hnojiva a pomocné látky schválené podle dosavadních předpisů lze uvádět do oběhu nejdéle do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Agrochemické zkoušení zemědělských půd se do 31. prosince 1998 provádí podle dosavadních předpisů.¹⁹⁾

(3) Na hnojiva, statková hnojiva a pomocné látky, agrochemické zkoušení zemědělských půd a zjišťování půdních vlastností lesních pozemků se nevztahuje zvláštní zákon upravující technické požadavky na výrobky.²⁰⁾

§ 18

Zrušovací ustanovení

Zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění zákona č. 146/1971 Sb., zákona č. 132/1989 Sb., zákona č. 115/1995 Sb., zákona č. 91/1996 Sb., zákona č. 93/1996 Sb., zákona č. 97/1996 Sb. a zákona č. 147/1996 Sb., se zrušuje.

§ 19

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1998.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 317/2004 Sb. Čl. II

Řízení o správních deliktech, která ústav zahájil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 61/2017 Sb. Čl. II

1. Správní řízení, která byla zahájena podle zákona č. 156/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a nebyla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně skončena, se dokončí podle zákona č. 156/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ústav bezodkladně zastaví řízení o registraci hnojiva, pokud hnojivo obsahuje přípravek na ochranu rostlin.

3. Do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ústav zruší rozhodnutí o registraci hnojiva vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud hnojivo obsahuje přípravek na ochranu rostlin. Hnojiva, u kterých bylo zrušeno rozhodnutí o registraci podle věty první, mohou být uváděna do oběhu nejdéle po dobu 9 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Body 2 a 3 se použijí pro pomocné látky obdobně.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Tošovský v. r.

Poznámky pod čarou

1) Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství.

1a) § 32 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech, v platném znění.

2a) Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice.

3) § 46 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

§ 8 zákona č. 634/1992 Sb.

3a) § 2 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 21 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

5) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 140/2000 Sb., kterým se stanoví seznam oborů živností volných.

6) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

7) Například vyhláška č. 273/1998 Sb., o odběrech a chemických rozborech vzorků hnojiv, ve znění vyhlášky č. 475/2000 Sb.

8) Vyhláška č. 221/2002 Sb., kterou se stanoví sazebník náhrad nákladů za odborné a zkušební úkony vykonávané v působnosti Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, ve znění vyhlášky č. 129/2005 Sb.

8a) § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

9) Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, § 9 a násl. zákona č. 634/1992 Sb., zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

9a) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

10) Např. vyhláška č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

11) § 2e odst. 1 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 33 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

12a) Nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech.

12b) § 33 odst. 1 a 3 zákona č. 185/2001 Sb.

Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

12c) Například vyhláška č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě, ve znění vyhlášky č. 504/2004 Sb.

12d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

13) Zákon č. 71/1967 Sb.

13a) § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském).

14) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

16b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice.

16c) Nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech. § 33 odst. 1 a 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.

Vyhláška č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě.

16d) Čl. 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

16e) Čl. 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008.

16f) Nařízení vlády č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků.

18a) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

19) Vyhláška č. 119/1981 Sb., o agrochemickém zkoušení půd.

20) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.

21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

22) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006.

23) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES.